GODEFRIDUS ADMONTENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 170r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25959
Copyright: Admont, Benediktinerstift

uirtus exprimi ualet. quę interiam animi quietem tribuere solet. Vt q̃ transgressionis illaq̃ culpa diluat. sint diseptí
rrumbantes. hoc ē uerace se ipsos humiliantes. nā ex toto
corde contritus & humiliatus. mox aderit grā pii ēditoris.
iuxta qd sequit. Apparuit inq̃t illis. Apparet dí. est intima
illos uisitant dulcedine. qui prtē ipsū solum nulla penitus
refouere appetunt ēsolatione. qui q̃nto longe ab humanis re
pellunt. ꝓspitatib. tanto dulce diuinis iocundari merit ꝓso
lationib;. Et notandū qd apparuisse dicit. quia pdolor non
mansuro. sed repentino & eius ēiscunt quodā coruscō dulce
dinē intime suauitatis pgustando cognoscunt. quēadmodū
beatus PAVLVS ait. Videmus nē p speculū & in enigmate. Ergo
qua in mensitate tantę dulcedinis quasi furtū & p ēnisitū ui
dent. recte apparuisse quedā dici ualet. Quę utq; apparuisse int
ne uidet suauitatis grā. quanto plus semel gustata ambit. tan
to magis esuriem animę infusa adaugēt. Econtra desides &
negligentes q̃ uenientē ad se dnm nec cū amore suscipe. nec
auertentē se ab eis p intima desidia reuocare ēendunt. prsus
benedictionis hui extorres fiunt. Non enī ad contemplanda intima
pducunt. n a terrenarū rerū strepitu studiose subtrahant. De ta
lib p psalmista dicit. Soluite benedictionē. & elongabitis ab eo.
Solle benedictionē dí. est p degustata celestia dona. iniquis
opib a dō elongari. At ū electi q̃ndo in bonis actib se pbabi
les reddunt. eo magis hui apparitionis gustu approxi
mant. sicē p beatū IACOBVM dicit. Appinquate dō. & ap
pinquabit uobis. Qd idē ē ac si dicat. Appinquate dō bonis
desideris. & appinquabit uobis p multimodā grām suę bene
dictionis. Quicūq; q̃ hui apparitionis radiū q̃ntulucūq; percipit.
pfecto se ipsū in uera cognitione totū inuenit. & dū peccata sua
solliciter ꝓsidando examinat. stringit p timorē. & ex hoc raptus